

La Garrotxa, un referent

JOAN VILA

La Garrotxa és una comarca peculiar. El seu nom ja déu n'hi do: terra aspra, trencada i de dolenta petja. És clar que això és una exageració, només relacionada a l'Alta Garrotxa, a l'àrea del Puigsacalm i a la zona volcànica. En canvi, les planes de les valls són extenses, amples i riques. El que és evident és que, històricament, la Garrotxa ha estat mal comunicada, a recer de la carena pirinenca, lluny de les grans línies de comunicació, amb dificultat per arribar a Barcelona o a Girona.

Tot això ja és història. Les inversions en els darrers 20 anys han obert la comunicació amb el Ripollès, amb Girona i Figueres, i amb Vic, fent més properes Barcelona i Lleida. És un canvi radical en la posició econòmica de la comarca que es deixa sentir i permet veure que en el futur jugarà un paper bàsic.

La Garrotxa és una comarca petita quant a població, amb 55.855 habitants, dels quals el 14,9% són emigrants, amb un PIB per habitant de 28.600 euros, sensiblement igual a la mitjana catalana, i amb un atur del 14%. El repartiment de l'activitat econòmica és del 1,6% a l'agricultura i ramaderia, el 46,3% a la indústria i el 52,2% als serveis. Aquesta proporció assimila la comarca a Alemanya, amb un pes industrial del 50%.

La Garrotxa és una comarca modesta on ha costat tenir un teixit econòmic important, ja que no té recursos propis que no siguin l'agricultura i la ramaderia i en la quals les comunicacions han pesat molt en la història. El resultat d'això és una estructura empresarial on no hi ha grans empreses com a Ripoll, Vic o Girona.

Possiblement, la més gran ha estat Torras Papel, avui en declivi. Per tant, el teixit empresarial de la comarca s'ha fet amb petites empreses familiars en àmbits com el tèxtil (encara viu), l'alimentari, el paper, la metal·lúrgia, el plàstic... un teixit molt diversificat.

Fa anys que em fascina la cohesió social de la comarca i com s'ha resolt l'entrada d'emigrants. És en l'aspecte de factors de sostenibilitat on la comarca surt més ben parada. L'Índex Adeg 2012, finançat per La Caixa, atorga a la Garrotxa un valor 63,9 en sostenibilitat social i de 66,6 en sostenibilitat mediambiental col·locant-la en un rànquing de 7 i 15 entre les comarques de Catalunya. És a dir, la cohesió social i el tracte exquisit amb el territori són trets diferencials en què el millor exponent és la cooperativa La Fageda.

Pel que fa als factors de producció, la qualificació dels recursos humans, recursos en educació i formació professional l'índex és de 48,0, el 12 del rànquing, la infraestructura de transport i les comunicacions té un índex de 18,2, essent el 33 del rànquing català, la disponibilitat de sòl i espai per a l'activitat econòmica té un índex de 4,1, el 33 del rànquing, la disponibilitat de pols de desenvolupament i infraestructures té un índex de 17,8, el 9è del rànquing català, l'accés als mercats de clients i proveïdors té un índex de 55,5, el 25 del rànquing, la innovació i el desenvolupament tecnològic té un índex de 29, el 19 del rànquing, el volum de mercat i d'activitat té un índex de 26,5, el 17 del rànquing, l'esperit emprenedor i el dinamisme empresarial té un índex de 51,8 amb un rànquing de 17.

Veient aquests factors de competitivitat és clar que la Garrotxa té bona sostenibilitat, bons recursos humans, bona innovació i desenvolupament tecnològic, bona activitat empresarial i esperit emprenedor amb dinamisme empresarial. Al contrari, encara té dificultat en les comunicacions, aspecte aquest que ja no es millorarà a menys que la trasludem a la costa.

Si és important el referent de La Fageda en els factors de sostenibilitat, també ho és el paper de l'ensenyament secundari a Olot. Així, els 3 instituts que fan batxillerat també fan mòduls de formació professional, essent l'IES La Garrotxa el que per tradició i per història té més pes a la comarca, impartint formació professional en producció agropecuària, jardineria i floristeria, mecanització, confecció i moda, cures auxiliars d'infermeria, manteniment electromecànic, instal·lacions elèctriques i automàtiques, disseny en producció per a plàstics i metalls, patronatge i moda, laboratori de diagnòsi clínica, automatització i robòtica industrial i projectes

d'edificació amb informàtica gràfica. L'IES Bosc de la Coma fa mòduls en administració i gestió amb gestió administrativa i administració i finances, comerç i màrqueting amb comerç internacional i transport i logística, i informàtica en sistemes microinformàtics i xarxes, administració de sistemes informàtics en la xarxa, desenvolupament d'aplicacions multiplataforma. Finalment l'IES Montsacopa ofereix cicles formatius en serveis socioculturals i a la comunitat, atenció a les persones depenents i en educació infantil.

Heus aquí, doncs, com la Garrotxa ha desenvolupat en la història un model propi d'empresa petita i mitjana, amb coneixement i innovació, exportadora, que es nodreix d'una bona formació professional. Passeu revista a La Fageda, Noel, Inteplast, Espuña, Bellapart, Alzamora, Tavi, Escorxador La Garrotxa, Ford Dodge, Macias, Cañigueral, Resol, Ramon Ventulà, Metàl·liques Ros...

El rànquing de competitivitat de la Garrotxa el 2003 era de 18 sobre Catalunya, el 2007 va caure a 23 per pujar el 2009 a 17, essent a partir del 2011 en el lloc 20, que millorarà en els propers anys perquè el seu model de creixement està ben encarrilat i és sostenible. Un model d'èxit.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/07/28/garrotxa-referent/628236.html?utm_source=rss